

han kom dernæst ind paa de Forhold, der ere opstaaede i Nar som Følge af, at det islandiske Alting har vedtaget betydelig strengere Betingelser for fremmede Skibe, der fiske paa Soterritoriet. Disse Bestemmelser have givet Anledning til en Del Indsigelser, navnlig fra engelsk Side. Jeg vil dog protestere, naar det ærede Medlem i Anledning af, at en engelsk Eskadre har været sendt derop, udtalte, at „det er jo altid et vist Ubehag, man føler, naar en Stormagt sender en Eskadre“, og naar han tilføjede: „Siden man toler, saa meget om „udstrakte Hænder“ her i Tinget, kunde man vel nærmest betegne dette som en knyttet Haand, hvis man da ikke vil sige en Næve.“ Det maa jeg protestere meget imod. Vi se overmaade gerne fremmede Eskadrer oppe ved Island; det er noget, der har gjort vor Fiskerinspektion særlig let, at der har været en fransk Eskadre der oppe hvert Nar, og vi ønske ogsaa gerne en fra England. Det, at der har været sendt engelske Krigsskibe derop, kan altsaa aldeles ikke betragtes som en knyttet Næve, og der har ogsaa været det bedste Forhold mellem Chefen for den engelske Eskadre og Chefen for Fiskerinspektionen. Det er i det hele meget bedre for en saadan Inspektion at have at gøre med fremmede Orlogsskibe end direkte med Fiskerne. Hvad det ærede Medlem talte om Instruksen, at den kunde være mere eller mindre bestemt, vil jeg ikke gerne komme ind paa nu, thi naar der har været Tale om en Modifikation her i Instruksen, har det netop været paa Grund af den Indsigelse, der har været gjort mod den islandiske Lovgivning, som fra fremmed Side anses for ganske urimelig streng; men Forhandlingerne om denne Sag ere endnu ikke sluttede. Jeg tror derfor, at det vil være rigtigt at lade Spørgsmaalet ligge; man kan jo altid, naar Sagen er færdig, komme nærmere ind derpaa. Jeg haaber altsaa, at man vil vedblive at bevilge det Beløb, der er opført paa § 27 til at sende et Skib op til Island, da Inspektionen nu har faaet en anden Karakter, end da man havde et lille Skib, som alle kunde løbe fra. — Der var et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til Krigsministeren og Marineministeren. Det var angaaende den Dagsorden, som i Fjor blev vedtagen her i Tinget i Anledning af en Forespørgsel, som gik ud paa, om Regeringen agtede i en nær Fremtid at forelægge Rigsdagen Lovforslag om en ny Rettergangsmaade for Hæren og Flaaden. Det vil min Kollega Krigsministeren bevare, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom.

Der er dernæst rettet to forfættelige Anmodninger til mig angaaende Tyrænlæg. Den ene fremkom fra det ærede Medlem for Bøje Amts 2den Valgkreds (Henriksen), som fremhævede Usikkerheden af, at der anlægges et Fyr paa Sæns Søndspids. Derom har jeg allerede modtaget et Andragende for to Nar siden, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa. Jeg skal bemærke, at det er temmelig langt fra, at vi kunne siges her i Landet at være gennemgaaende rigelig forsynede med Fyr. Der mangler tværtimod ikke saa ganske lidt i saa Henseende. Vi staa deri tilbage for begge vore nordlige Naboer, baade for Norge og Sverige, som til Trods for deres udstrakte Kyster have en i Forhold til Kystlængden bedre Belysning end vi. En af de mørke Strækninger her i Landet er Lillebælt, og det er derfor i sig selv ganske naturligt, at der er kommet en Anmodning om at gøre noget der; men der maa gøres mere end det. Jeg tror ikke, at det vilde nytte Synderligt, i alt Fald ikke for andre Skibe end saadanne, der ere særlig lokalt sendte, om der kom et Fyr paa Kysten af Sæns — det vilde for Resten være temmelig billigt; det vilde kun koste en 15,000 Kr. — men jeg mener, at det er nødvendigt, at Lillebælt i det hele faar en nogenlunde forvarlig Belysning, hvilket i øvrigt heller ikke vil være saa overordentlig dyrt. Det er jo ikke Meningen, at det skulde ste i Løbet af et Nar, men Beløbet kunde fordeles paa et Par Nar. Naar der blev anlagt 6 Fyr, vilde hele Foranstaltningen koste omtrent 150,000 Kr., og den aarlige Driftsudgift for alle 6 Fyr behøvede ikke at gaa op over 8,000 Kr. Jeg er altsaa overordentlig villig til at forlange et saadant Beløb, men jeg indrømmer paa den anden Side, at, efter at Folketinget i de senere Nar har nedsat det Beløb, der hidtil har været givet til Fyrene, med 100,000 Kr., er det vanskeligt at staffe endog de Fyr, som ere de mest paatrængende; men kan man, som sagt, saa en saadan Bevilling, skal jeg med Glæde jage den. Omtrent det samme kan jeg sige over for det ærede Medlem for Ringbøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg). Der var ganske rigtigt i Fjor forlangt et saadant Beløb paa 33,000 Kr. til Belysning af Lyborøntanal, men i Finansudvalget blev det forlangt, at Bevillingen til Fyrvæsenet skulde nedvættes med 100,000 Kr., og derfor faldt dette Beløb bort. Jeg havde nu for øvrigt tænkt paa at opføre Beløbet igen i Nar, men det har ikke været muligt at finde nogen Plads for dette Beløb. Der er nemlig en anden Ting, som er overmaade nødven-